

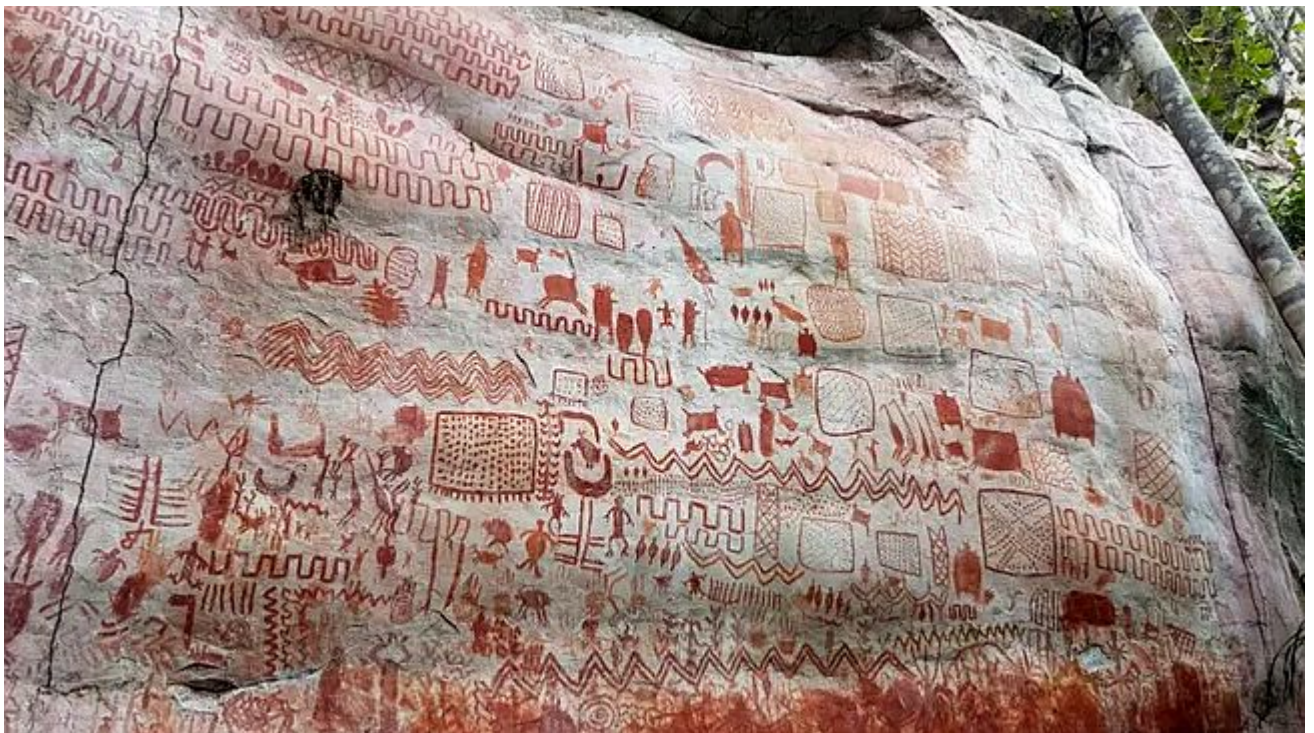

Rotskunst van 13000 jaar oud

Beschrijving

De eerste mensen die zich in het Amazonebekken vestigden, arriveerden ongeveer 13.000 jaar geleden als onderdeel van een massamigratie die zich snel door Amerika verspreidde, hebben onderzoekers ontdekt.

Nadat ze waren aangekomen in wat nu *Serranã de la Lindosa* is, een archeologische vindplaats aan de noordelijke rand van het *Colombiaanse Amazonegebied*, leefden deze vroege Amerikanen in rots schuilplaatsen, vervaardigden ze stenen werktuigen, jaagden en verzamelden ze en creëerden ze enorme tentoonstellingen van rotstekeningen, volgens een nieuw onderzoek, gepubliceerd in het maartnummer van het tijdschrift *Quaternary Science Reviews*.

De rotskunst in Serranã de la Lindosa

Hoewel eerder bekend was dat dit gebied minstens 12.600 jaar geleden bewoond was, zoals blijkt uit de rotskunst, konden onderzoekers een beter inzicht krijgen in hoe het gebied werd gebruikt en in welke gevallen het helemaal niet bewoond was.

“De bevolking van Zuid-Amerika vertegenwoordigt een van de grote migraties uit de menselijke geschiedenis maar hun aankomst in het Amazoneboom is weinig begrepen”, zei Mark Robinson, universitair hoofddocent archeologie aan de Universiteit van Exeter in het Verenigd Koninkrijk.

Voor onderzoekers die in het veld werken, is het dichte regenwoud een uitdaging om potentiële veldwerklocaties te identificeren, en zure, op klei gebaseerde bodems belemmeren het behoud van organische overblijfselen. De recente opgravingen helpen echter deze leemte op te vullen, niet alleen doordat ze van veel eerder dateren dan eerder werd begrepen, maar het biedt ook nieuwe inzichten in het leven en historische trajecten tijdens het Holocene; het tijdperk na de laatste ijstijd dat 11.700 jaar geleden begon.

Voor de nieuwe studie verzamelden archeologen bodemonsters van twee schuilplaatsen in de regio. Het team analyseerde de sedimenten en vond verschillende lagen met steenfragmenten, houtskool en *“hoge niveaus aan organisch materiaal die indicatief zijn voor de bereiding, consumptie en afval van voedsel”, aldus de verklaring.*

Uit de analyse bleek dat er perioden waren waarin de schuilplaatsen volledig verlaten waren in sommige gevallen meer dan een millennium aaneen. In de bodem vonden onderzoekers volgens het onderzoek 3000 jaar oud keramiek, 2500 jaar oud bewijs van bodembewerking en 500 jaar oude sporen van maïs. Uit de analyse kwam ook naar voren hoe vroeg de locaties bezet waren.

“De resultaten bevestigen duidelijk dat de menselijke bewoning van Serranã La Lindosa begon in het late Pleistoceen, ongeveer 12.600 jaar geleden, en voortduurde tot de 17e eeuw”, zegt José Iriarte, hoogleraar archeologie aan de Universiteit van Exeter, in de verklaring. “Het uitzonderlijke aantal rots schuilplaatsen in de regio met bewijs van menselijke bewoning suggereert dat dit gebied een aantrekkelijk landschap was voor groepen verzamelaars.”

Naast de bodemonsters hebben archeologen ook botten van dieren, plantenresten en oker opgegraven, zaken die tijdens toekomstig onderzoek zullen worden geanalyseerd.

“Activiteitspatronen, het weggooien van artefacten en de bodemchemie geven aan dat zowel schuilplaatsen in de rotsen door de tijd heen als woonruimtes werden gebruikt, als heilige locaties voor het tentoonstellen van zeer suggestieve kunst”, zegt Jo Osborn, een postdoctoraal onderzoek medewerker aan de Universiteit van Exeter. “Alle rots schuilplaatsen vertonen okerkleurige schilderijen uit de vroegste beroepen, wat aangeeft dat die pioniers ook deze nieuwe wereld die ze tegenkwamen, vastlegden en er betekenis aan gaven.”

Datum aangemaakt

2024/02/19